

Протокол

№

гр. София, 17.06.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12761** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,02 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Т. Д. Т. – редовно уведомен, явява се лично и с АДВ. А. и АДВ. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯТА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО – редовно уведомена, представлява се от ЮРК. В. и ЮРК. К., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, представлява се от прокурор МАЛИНОВА.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. А.: Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетелката по представената лична карта:

Д. К. А.: Българка, българска гражданка, неосъждана, нямам със страните взаимоотношения от родствен и съдебен характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми. Работили сме заедно с г-н Т. в администрацията на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма. Там оглавявах комуникационната Дирекция от 2009 г. до 2012 г., когато той беше министър. След

това поддържа нормални човешки взаимоотношения и сме приятели. Около две години работехме в едно НПО. С ответника нямам дела и взаимоотношения.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същата бяха разяснени правата ѝ по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелката:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛКАТА: Познавам г-н Т. от 2009 г. няколко дни преди да стане министър. На длъжността бях назначена след покана от г-н Т., защото отговарях на изискванията за заемането ѝ. След като той вече не беше министър, аз като член на политическия кабинет, също напуснах. Знаех за конкретен случай, свързан с Комисията за противодействие на корупцията и конфликт на интереси. Това беше през лятото на 2012 г. и беше вследствие на една медийна атака от TV 7. Такива атаки имаше и по времето, когато г-н Т. беше министър и веднага след подаване на оставката му и те бяха свързани с определени икономически и корпоративни интереси, които бяха нарушени от негови принципи, политики и позиции. Действията на Комисията бяха продължение на тази медийна атака. Г-н Т. сезира Комисията, за да изчисти своето име. Обвинението срещу него беше, че притежава акции от дружеството „К.“ – този факт е бил деклариран от него надлежно пред Сметна палата. Комисията предприе действия и в доста кратък срок излезе с решение, че той е бил конфликт на интереси. С това решение на Комисията, което беше шок за много хора, внушаваше мнение за г-н Т., че е човек, който злоупотребява и е готов да прегази закона в своя облага. Това предизвика притеснения у неговите доскорошни колеги и познати. Медиите за дълъг период от време спряха да го канят за коментирани по различни икономически и енергийни теми след това решение. Зная, че е обжалвал това решение и съдът го е отменил. В този период ние работехме бюро до бюро с г-н Т. в НПО. Той започна да се чувства подтиснат, изнервен и неуверен и в комуникациите си с околните. Вероятно всеки почтен човек би се чувствал по този начин. Още докато вървяха медийните атаки по TV 7, репортерите го гонеха с камера в [населено място]. Тогава той ми се обади и гласът му трепереше от възмущение и омерзение. След като излезе решението на Комисията, той дойде на работа и беше изключително огорчен и разочарован и каза, че доста силно го боли глава и това е от доста дълъг период от време. Аз предположих, че е вдигнал кръвно и предложих да му го измеря. Измерихме го и стойностите бяха изключително високи. Тези щети, които той търпеше в личен план се отразяваха и в професионалната му дейност и това е нормална реакция. Впоследствие при вижданията ни той се оплакваше, че има главоболие и притеснения. Беше ми споменал, че в района, където живее, някакви хора го бяха нападнали вербално на улицата. Дори моята майка, която знаеше за работата ми в Министерството и това, че съм била в екипа на г-н Т. ми казваше: А. той е бил в конфликт на интереси! Не зная, дали е взимал лекарства или е посещавал лекар. Аз виждах неговото конкретно състояние. П., че това състояние продължи поне година, а може и повече. Работихме съвместно в НПО от близо две години, като започнахме работа няколко месеца след напускането на Министерството. Там пишехме проекти и извършвахме други дейности, за които получавахме възнаграждение. С него сме коментирали, че най-логичното е той да се върне в Е. – компанията, където работеше до преди да стане министър. Той ми е казвал, че са му предлагали пост в борда на компанията. Това е станало в първите месеци след оставката му. Водени са и

разговори да оглави и Хърватската газопреносна компания. Дори обмисля вариант той да се премести в З.. Предлагали са му и да завърши „Бизнес администрация“, като те да поемат разходите, като възможност за надграждане на квалификацията си. Той самия има престижно образование със специализации в Германия и А.. След излизане на решението на Комисията той ми каза, че тази оферта е била оттеглена изцяло. Зная и за други компании, с които е водил разговори, като за едната ми беше показал и проектодоговор. Едната компания беше „Б.“, която беше инженерингова компания, а другата беше една финансова компания, а проектодоговора беше с нея. Това е Американска компания, която се занимава с търговия на ценни книжа с инвестиционна цел и той трябваше да консултира инвестиционни и икономически проекти. Той е имал идея да съчетае работата си за тези две компании и да договори условия, които да му позволяват да извършва тази дейност. Договорът, който видях беше трудов договор. Доколкото помня беше договорено нефиксирано, а свободно работно време с работа по конкретни задачи и проекти. Междувременно той пътува и до Б., за да провери възможности за работа в Европейската комисия. Преди да стане министър беше издържал конкурс за работа там, т.е., той търсеше активно възможности за реализация, но след като държавата го уличи в конфликт на интереси, мисля, че офертите се оттеглиха. За едната компания – „Б.“, г-н Т. ми показва имейл от тях, в който ясно се посочваше, че причината е решението на Комисията. След напускането на НПО се видяхме, когато се роди детето му. Доколкото зная след НПО-то той не започна работа в бизнес средите на позиция, на каквата той искаше. Зная, че беше избран за общински съветник в [населено място].

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. А.:

СВИДЕТЕЛКАТА: Г-н Т. излезе от Министерството с доста висок рейтинг и много добро отношение на ресорните журналисти, които следяха работата на Министерството. Всичките негативни коментари след оставката му не бяха писани от колеги, с които сме работили. В момента, в който той сезира Комисията имаше положително отношение на журналистите затова, че той е реагирал по този начин. След решението на Комисията колеги ни казаха, че са шокирани от това нещо. С него сме коментирали възнаграждението му преди да стане министър и това, какво евентуално би вземал, ако се бяха реализирали проектите му. Със сигурност възнаграждението му щеше да бъде идентично или по-високо от това, което той е получавал. Доколкото си спомням, ако преди това е получавал 10 000 евро на месец, възнаграждението му със сигурност щеше да бъде толкова и дори по-високо.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. В.:

СВИДЕТЕЛКАТА: За сумите, които той е получавал преди да стане министър – не съм виждала фишове от заплатите му. Освен договора, за който споменах съм виждала и имейли, с които му отказват работа. Лично съм присъствала на разговори между г-н Т. и колеги от Х., с които бяхме работили в Министерството. Подготвихме проекти за икономически анализи. Работата по тези проекти беше свързана с бъдещи трудови ангажименти. Реализацията на този проект щеше да бъде свързана с подписването на граждански договори и получаване на хонорари от мен, г-н Т. и другите колеги, които работехме по проекта. След решението дори не ни отговориха. Този проект няма връзка с дружествата, за които говорех по-горе, в които той евентуално щеше да започне работа.

АДВ. А.: Моля да ми разрешите да напусна залата, тъй като имам служебни ангажименти в Арбитражен съд.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. В.:

СВИДЕТЕЛКАТА: Предложението на Е. беше доста скоро след оставката. Не мога да кажа точно кога е станало, защото това е дълъг процес на разговори, на обяснения и на срещи. Г-н Т. е бил достатъчно квалифициран, за да заеме висока мениджърска длъжност. Предложението за надграждане на квалификацията на г-н Т. не е било свързано с условието да заеме тази длъжност. Зная, че Е. е провела срещи с него, но аз не съм присъствала. Не зная с кой се е срещал, във връзка с предложението.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

СЪДЪТ след изчерпване на въпросите освободи свидетелката от залата, като ѝ върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ с оглед на служебното начало в административния процес намира, че следва да

УКАЖЕ на ищеца, че не сочи доказателства за наличието на предварителен договор между него и финансовата институция, в която твърди, че е щял да започне работа.

От друга страна не са посочени доказателства за това, че [фирма] и „А. Секюритис“ през процесния период са имали незаети длъжности, на които г-н Т. е можело да бъде назначен, както и че са разполагали с финансовите ресурси да осигурят сочените възнаграждения.

ИЩЕЦЪТ: Ако ми дадете тази възможност ще се опитам да ги намеря.

АДВ. Д.: С оглед дадените указания, моля да ни се даде възможност да проверим за наличието на такива доказателства и при наличието им, да ги представим.

ЮРК. В.: Моля да не уважите искането на ищеца. Такава възможност им беше предоставена многократно.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се даде възможност на ищеца.

СЪДЪТ намира искането на пълномощника на ответника за неоснователно, доколкото необходимостта от събиране на нови доказателства е установено частично в днешното съдебно заседание от разпитания свидетел.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в 14-дневен срок от днес писмено да уведоми съда и да представи в случай, че разполага с доказателствата, за които му бяха дадени указанията, с копие за ответника.

ЮРК. В.: Моля да ми се издаде заверен препис от протокола от днешното съдебно заседание.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ на юрк. В. заверен препис от протокола от днешното съдебно заседание, след изготвянето му.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 15.07.2020 година, от 10,15 часа, за която дата и час страните уведомени, чрез пълномощниците си, а СГП, чрез представляващия я прокурор.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,05 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: